

ואגנר בלי מיזוג-אוויר

(המשך מעמוד 57)

חיים מארגנטינה ומצ'ילה, על ה"מישטר" הנאור של וייטנאם. הי מבצע רצה עם בקאמבודיה, על מיפלת התחיה בסוריה ועל מיפ לגת הבנת הישראלית, ואפילו על גוש אמונים וגיבוריו — ואיני מוצא כל הקשר.

אמרו על ואגנר שהיה אנטי-שמי מושבע, אבל זה בהחלט לא משתקף במוסיקה שלו. חוץ מזה, לא מעט מהיוצרים הדגולים בכל הזמנים היו אנטי-שמיים. זה ש"וואגנר היה אהוב ואהוד על הנא" צים עוד לא הופך אותו לפסול, גם לא יחסה האוהד של מישפחתו של היוצר אל היטלר.

ואגנר מת זמן רב לפני שהנא" צים הופיעו בוירה העולמית. הדיך היחידה לבדוק מה היה יחסו

ים. על הבימה עץ ענק ולפניו שרוע הגיבור הראשי, פצוע. הי מערכה השלישית, מסתבר, מוקד" שת לגסיסתו.

טריסטאן עושה, כנראה, את השבון חייו וחשבון אהבתו, בלי ווי התזמורת, כאשר לפתע פית" אום, מתוך החושך, נגלית לעינינו איזולדה. השניים נופלים זה בורר" עות זו.

החום באולם כבד משוא. אני מתאר לעצמי כמה סבל עובר על אלה היושבים ביציע שמעלינו. עכשיו אני גם מבין מדוע הזוג שישב כאן לפנינו החליט לפרוש מהמערכה.

העלילה מתקדמת לאיטה. המלך מארק מופיע. הוא שומע על שר" קוי האהבה ובא כדי למחול ל-

הבגין המקורי מהמאה ה-19, ש" אליו נוספו, במשך השנים, אגפים נוספים. את הפסטיבל מנהלת קרן ציבורית, אך העדיפות לניהולו ניתנת לבני משפחת ואגנר. ואג" נר נפטר בשנת 1883 ובשנים ה" באות ניהלה אותו אלמנתו, קווי" מה. אחר כך ניהלו אותו בנו ובתו של ואגנר, ומאז 1967 מנהל את הפסטיבל וולפגאנג ואגנר — נכדו של המלחין.

ההפסקה מתקרבת לסיימה והק" הל מתחיל לנהור בחזרה לאולם. אני תופס מקום על הספסל ה" סמוך למתרגמת, ליד שער הכני" שה של השחקנים, ומחכה.

המערכה השנייה מתרחשת ב" מצודת המלך מארק בקורנוול. מפי המתרגמת אני לומד שהמלך מארק נשא לאישה את איזולדה ויצא ל" מסע ציד. איזולדה הבערת מאה" בה מאותתת לאהובה טריסטאן ש" יבוא. הם מבלים יחד באהבים ש" סיקליים. המשרתת מנסה להזהיר אותם מפני בואו של המלך, אבל השניים שקועים בהחלפת אריות.

אני שם לב שמים נוספים באר" פן קבוע מהמרזבים שליד הקיר, ומפנה את תשומת-ליבה של ה" מתרגמת לכך. מסתבר שהם נוהגים לצנן את האולם על ידי התזת מים על הגג. לא יותר פשוט להכניס מיזוג אוויר?

שני

כרטיסים

ר ינתיים, על הבימה, פוגע אחד מאנשי המלך בטרסטאן הבוגד, פוצע אותו בחיכוך והמע"

סצינה מתוך טריסטאן ואיזולדה אריות של אהובים

אלהים הוא ללכת אל קיברו, מצר" יידים בסיסמוגרף או במכשיר רגיש אחר, ולבדוק אם הוא מתהפך ב" קיברו כל אימת שמזכירים את שמו בהקשר אחד איתם.

אומרים גם על ואגנר שהיה גאון ושהיה בעצם אבי המוסיקה המודרנית ושיחד עם זאת היה גם מסורף על כל הראש — מה ש" יכול להיות בעצם די הגיוני.

יפאני שאינו

מוחא כף

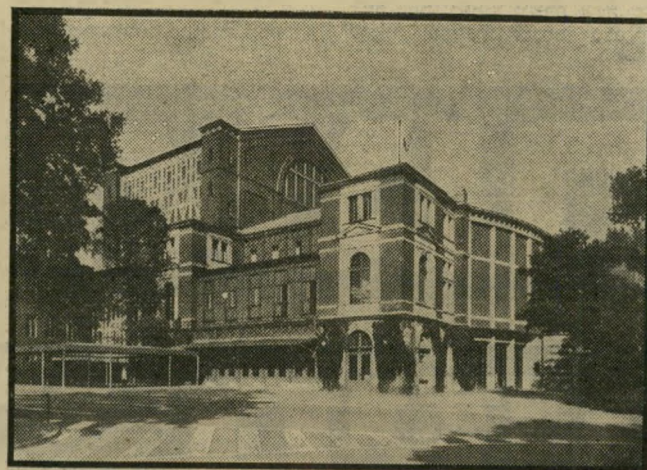
ר ריסטן גוסס ומת, ואיזול" דה ממשיכה להשמיע עוד כמה שירים ומצטרפת אל אהובה. המסך יורד, האופרה מסתיימת.

השעה עשר. הקהל פורץ במחי" אות כפיים. צוות השחקנים יוצא אל קידמת הבימה, קד קידה ושב אל מחרי הקלעים. ההתלהבות גר" ברת. השחקנים חוזרים, הפעם ב" צמדים, וזוכים במחיאות כפיים אדירות. ריצפת האולם עשויה עץ והקהל גם רוקע ברגליים. בסמוך עומד בשקט תייר יפאני ואינו מוחא כף, אורח מקומי, שעומד בסמוך, מביע במבטו שאט"נפש מהתנהגותו של היפאני, אבל זה אינו מגיב.

על הבימה עולה המנצח וזוכה גם הוא בפרץ אדיר של מחיאות כפיים. שוב עולים השחקנים, ו" שוב המנצח, כולם ביחד וכל אחד לחוד. העסק נמשך כעשר דקות, ואנחנו מתחילים בתזווה החוצה. הקהל מתחיל לנוע לעבר הדלתות, אבל מחיאות הכפיים ממשיכות, והשחקנים יוצאים אל הקהל שוב ושוב. אחרי רבע שעה אנחנו כבר בחוץ ומחיאות הכפיים באולם עדיין נמשכות.

בניגוד לחום השורר בפנים, נר" שבת בחוץ רוח נעימה. הלילה כבר ירד, ועלטה מכסה את הארץ.

בפעם הבאה כשארה אופרה של ואגנר, זה יהיה, אני מקווה, באולם עם מיזוג אוויר.

בניין פסטיבל ואגנר בכירויט לשמוע ולא לראות

שניים — אבל מאוחר מדי. קרב של צלילים מתפתח מאחורי מסך לבן. האוהבים ממשיכים בהחל" פת אריות.

באולם דממה. העיניים רתוקות אל הנעשה על הבימה. פרט לתינ" מורת, אפשר לשמוע גם את קול הזיעה הגיגרת מן הצופים. המוסי" קשה ממלאת את חלל האולם. קשה לומר שאני מתרשם, אבל יתכן שזה מפני שאיני מכיר את היצ" רה.

גוש אמונים?

אין קשר

א ומרים על ואגנר שיצירתו לאומנית וגזענית, ואני מנסה לדמיין לעצמי כאילו האולם מלא בנאצים, המתלהבים ממראה עי" ניהם וממשמע אוזניהם. אבל ה" מוסיקה השקטה ועלילת האהבה שעל הבימה אינם מאפשרים לי זאת. אני מנסה לחשוב על אחדים מכוחות האופל של ימינו אלה — על כנופיות הגנרלים הרוצ"

רכה השנייה מסתיימת. הקהל יוצא החוצה ואני ממחר אל מגרש ה" חניה. אני שואל בני-זוג שמתקר" בים אם בדעתם לחזור לאולם. לא, הם לא חוזרים. אני מבקש את ה" כרטיסים והשניים נותנים אותם ברצון.

אני חוזר במהירות אל סביבות האולם ומוסר כרטיס אחד למתרגמת. זו אינה יודעת את נפשה מרוב שימחה — כבר יומיים היא מנסה להשיג כרטיס. מרוב התלה" בות היא מומינה אותי לשתות כוס בירה.

ההפסקה נמשכת שעה. מתחיל להחשיך, ולקראת השעה שמונה וארבעים מתחיל הקהל לחזור ל" אולם. להמשך ההצגה. מסתבר ש" המקומות שלנו הם ביציע האמצ" עי. אנו ממחרים לשם ותופסים את מקומותינו. הם באולם. די מהר אנחנו מתחילים להזיע, והמתרג" מת מכינה אותי בקצרה למה ש" הולך לקרות.

המערכה השלישית מתחילה. אנו נמצאים בגנו של טריסטאן, בראש צוק סלעי שנשקף אל ה"

יהלום של חולצה
יהלום אופנת
יצרני חולצות לגברים מבדי איכות
אופנתיים חוצרת חוץ
ת"א סמטת השוק 1
טל 830721

41 Grand
ברנדי ישראלי מעולה

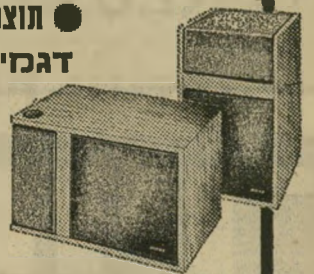
עקב ההוזלות של חשוד האוצר
15% הנחה על וחקולים של

BOSE

הקניה הטובה ביותר באמריקה לשנת 1980

דגם 301 ● 5 שנות אחריות תוצרת ארה"ב

דגמים נוספים להספקה
BOSE 501
BOSE 601
BOSE 901

נציגים בלעדיים בישראל **אלמור**
אלמור נכר המדינה, ה' באייר 52, ת"א
טלמונים: 03-455620, 455938

Roberto
חולצת קיט 81
יצרני יבואני חולצות לגברים בסטייל איטלקי עשרות דגמים
לבעלי חנויות בלבד
ת"א רח' לוינסקי 24
820635, 80